

Brassó, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp F. butoraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
Bologna, Mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hármentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. J. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

118. szám.

Brassó, Kedd, október 18-án.

III. évfolyam 1887.

Brassó megye magyarságához!

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassó megyei fiókegylete” 1887. évi október hó 23-án d. e. 10¹/₂ órakor a városi tanácsház nagy termében második rendes közgyűlését tartja.

Ezen évenként megújuló közgyűlés mindenkor nemzeti ünnepély ezen megye magyarságára. Legyen az idén is az. Jelenjünk meg mind, kik hozzátartozói vagyunk az egyesületnek s kik azok akarunk lenni, e gyűlésen s proklamáljuk ezzel is, hogy az „E. M. K. E.” átment a brassó megyei magyarság véérébe.

A gyűlés tárgysorozata következő:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése.
3. Évi jelentés a jegyző által.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése s a felmentvény megadása vagy megtagadása.
5. Pénztáros és két választmányi tag választása.
6. A tagdíjakból a fiókegyletre eső 1887. évi 25% — hovaforrítása.
7. A választmány indítványai.
8. Netaláni indítványok.

Polgártársak! Ne hiányozzék közülünk senki sem!

Brassó, 1887. október 14.

A vitéz száz korifeusok helybeli közlönye égbekiáltó törvénysértésnek találja a következő 3 esetet:

1. hogy a magy. kir. közmunka- és közlekedéstügyi miniszter elrendelte, miszerint a hivatalos portomentességre igényt tartó levelek az állam hivatalos nyelvén czimezendők;
2. hogy a magy. kir. pénzügyminiszter elrendelte, miszerint a magy. kir. adóhivatalból kiszolgáltatót pénzek az állam hivatalos nyelvén nyugtázandók;
3. hogy a magy. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter elrendelte, miszerint az iparhatóságok által az ő felelősségére kiállítani szokott iparos könyvek az állam hivatalos nyelvén is kiállítandók.

Mindez és az általa állítólag még ismert, százakra menő hasonló eset határozottan ellenkezik az ugynevezett „nemzetiségi törvény”-nyel; és azon következetességre jut ennek folytán kollegánk, hogy: „Miért nem intéz ő felsége a magyarokhoz s nevezetesen a magyar miniszterekhez is törvény tiszteletre vonatkozó intést? Itt sürgős szükség volna reá” . . .

Mi pedig a mi együgyűbb és jámborabb eszünkkel ekkép okoskodnánk:

Alkotmányunk és törvényeink szerint a miniszterek felelősek a reájok bízott törvények pontos keresztülviteléért, s az azok folytán létesített intézmények és hatóságok szabatos működéseért, s tehát azért is pl. hogy a hivatalos portomentességet illetéktelenül senki se élvezze, az állami pénztárakból hiányosan meg hibásan kiállított nyugták alapján pénzt felvenni ne lehessen; s az ipartörvényt hiányosan meg hibásan kiállított okmányok alapján kijátszani ne lehessen . . .

Ezt pedig föltétlenül és minden körülmények között csak úgy lehet elérni; ha az általuk kinevezett, illetve az ő felelősségükre alkalmazott közegek legalább az állam hivatalos nyelvét bírják és a velők érintkező felektől megköveteltetik, hogy ezen is érintkezzenek velők főleg oly dolgokban, a melyek esetleg központi ellenőrzés és felülvizsgálat tárgyai is lehetnek.

Ellenkező esetben ugyanis nap nap után elkövethetők lennének minden téren a honvédelmi miniszteriumban közelebből felfedezett horvát stiklikhez hasonló esetek.

Vagy pedig azt kellene követelni, hogy a ki felelős magy. kir. miniszter és magy. kir. államhivatalnok akar lenni, az legalább is a magyar, német, oláh, tót, szerb, zsidó, cigány, orosz, lengyel stb. nyelveket bírja, mert a „natiók”-ink által értelmezett teljes egyenjogúság szerint előfordulhatnának mindezen nyelveken beadványok, a melyek a felelős miniszter nevében való hatósági elintézkést igényelhetnek.

Igen, de ezt csak úgy lehetne várni és követelni, ha a közpályákra jogosító nyilvános tanintézetekben mindezen nyelvek mint kötelező tantárgyak taníttatnának is, mert születni bizony senki sem fog ennyi nyelvvvel, — ha még tíz olyan „nemzetiségi törvény” hozatik is.

Ez ellen azonban épen ezen „natiók” izgathatnának leginkább, mivel még az ellen is ugyancsak rugdalóztak és hadonáznak, hogy legalább az állam hivatalos nyelve legyen kötelező tantárgy a tanintézetekben. „Minek azzal a barbár nyelvvvel is tehelni a már a nélkül is tulterhelt növendékeket?” — szokták kiabálni.

Igy állván tehát a dolgok, nem marad

egyéb hátra, mint vagy feladni teljesen a miniszteri felelősség elvét, csakhogy betűszerintl és úgy, a mint azt a „Kr. Ztg.” szokta érte-
mezni, tiszteletben tartassék az a „nemzetiségi törvény” és megfosztani tehát ezáltal pl. Zay Adolf urat és társait azon gyönyörűségtől, hogy időnként meginterpellálják a miniszter urakat egy s más vidéki dolgokért a parlamentben, — vagy pedig kérni ő felségét és az országgyűlést, hogy intézzenek egyszer már intést a magyar miniszterekhez, miszerint az u. n. „nemzetiségi törvény” már nem felel meg az ország köz-
szükségletének; felülvizsgálandó, javítandó s esetleg eltörölendő lenne tehát az egészen; mert az ország törvényes többségének óhaj-
tása szerint időnként létrejövő törvények kö-
zül igen sok csakis úgy hajtható végre és csakis úgy foganatosítható, hogy legalább lát-
szólag, sőt némely izgatni szerető brassói ko-
rifeus állítása szerint lényegileg is ellentétbe
kell jönni azzal az u. n. nemzetiségi törvény-
nyel a törvényekért felelős minisztereknek; ezt
pedig tovább is túrni és megengedni nem
lehet . . .

Szerintünk s bizonyára laptársunk szerint az itt felmerülő s kérdésbe jöhető dolgok kö-
zött mégis legfőbb dolog a parlamenti fe-
lelősség. E nélkül ugyanis lehetne aztán
akárminő szép és jó nemzetiségi törvény s több
efféle dolog a világon. Az állami élet sorsa nem
sokat függene attól.

Tehát ez lenne minden áron és teljes kö-
vetkezetességgel fenntartandó és keresztül vi-
endő.

Legyen meg tehát! Teljék kedve e „Kr. Ztg.”-nak is. Ne legyen többé u. n. „nemze-
tiségi törvény”, hogy t. i. ne legyen, a mit
szerinte „lépten-nyomon és eklatánsul meg-
sértsenek a „magyar pasák és minisz-
terek.”

Az alkotmányos korszaknak nevezett leg-
utóbbi 20 év alatt ugyanis az állam és a ma-
gyar társadalom minden lehető módot elköve-
tett és felajánlott arra nézve, hogy az állam
hivatalos nyelvét mindenki elsajátíthassa a sa-
ját anyanyelve mellett annyira, mint a meny-
nyire ezt az állampolgárok mindenkitől méltóan
ellehet várni és követelni.

Legyen elég tehát az alkalomadás is arra
nézve, hogy a malitióból élő egynémely nem-
zetiségi bujtogató folytonosan „törvény sze-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

Gyakran panaszkolt sorsát: most minden elmúlt. Atya és anya, fivér s nővér, rokonok s barátok helyett az ég őt adta neki, őt, az imádott kedvest! Most nem remegett többé a jövőtől. Az ő kezei között volt. Oh hála! hála!

Még ébren feküdt, mikor az utcán már kocsik robogtak s az utcáról már zaj hangzott fel szobájába. Egy történt, hogy életében legelőször csak a reggelit jelző harangszó ébresztette fel. A mily gyorsan csak lehetett, megfésülte szép hosszú haját s rendbe hozta öltözetét; de a nők s növendékek mégis befejeztek már reggelijüket, mikor ő az é terembe lépett. Az igazgatónő szigorú tekintetét vetett reá s Gabriella néhány igazoló szót mondott. De a szigorú tekintet nem enyhült, az igazgatónő komor és rideg maradt. Gabriella ezt alig vette észre. Azt a boldog mo-
lyt, melylyel elaludt s felkelt, e ridegség nem ra-
bolyhatta tőle el. A gyermekek és tanítónők megköny-
tebbülten lélegzettek fel, midőn az igazgatónő felkelt
s ő követték példáját. Gabriella is a többiekkel akart
kivágni a szobából, de ekkor az igazgatónő hozzá-
lépett.

— Beszélni valóm van önnek kisasszony, — mondá halk hangon és szuró tekintettel. Ez volt az első eset, hogy kisasszonynak s nem nevén szólította s Gabriella sejtette, hogy komoly ügyről van szó. De szíve egész nyugodt volt, s az a gyermekes remegés, melylyel eddig a főnöknője szobájába lépett, most teljesen el-
mult. Az igazgatónő bezárta az ajtót.

— Ön tegnap késő esti órában távozott szobá-
jából találkára oly egyéniséggel, kit nem akarok meg-
nevezni. — Kérem, ne feleljen — mondá azután gyor-
san, mikor látta hogy a leány felelni akart. — Magam
szemével győződtem meg róla. Másnak nem is hinném,
hogy egy leány, ki oly előkelő nevelést nyert, ily mó-
don arcul csapja a házamban beoltott nemes, szigorú
alapelveket.

Gabriella gyorsan legyőzte titka felfedezése szűlte
zavarát. Nem érezte magát bűnösnek, habár főnök-
nője mint bírja állott is előtte. Elmondhatta volna az
egész jelenetet a almatolvajjal s talán igazolhatta volna
magát, de „ő” kérte volt, hogy hallgasson s ő sokkal
büszkébb s dacosabb volt, semhogy a szigorú kisasz-
zony kéréseivel vonásai láttára csak egy enyhítő
vagy szépítő szót is mondjon. Csak nyílt, beszédes
szemeit vetette a büszkeség s nemes önvédelem ki-
fejezésével a főnöknőre.

Ez mélyen sohajtva s heves taglejtéssel nézett
az ennyire vakmerővé vált leányra s mondá: „Talán

azt mondhatja erre, hogy vőlegénye látogatta meg
ezen szokatlan uton és időben?” És minthogy Gab-
riella még mindég hallgatott, így folytatta a leghide-
gebb hangon: Ön be fogja látni, hogy a történetek után
tovább nem maradhat házamban mint tanítónő, mely
mindenekfőle helyezi a szeplőtlen erkölcsöt. De tekin-
tettel nagynénjére és azon egyéniségre, kiről itt szó
van, szeretnék kerülni minden feltűnést. Ennélfogva
szerezni fogok önnek egy távolabbi városban nevelői
állást, hova ön akkor fog utazni, hahogy erről értesí-
tem, — feltéve, hogy sorsa felett más oldalról nem
történik rendelkezés.

Gabriella egyetlen szóval sem felelt. Azt hitte,
hogy rövid idő múlva büszkén utasíthatja vissza e
pillanat sértő voltát; remélte, hogy nemsokára oly va-
laki fog helyette felelni, kinek szavai iránt az igazgató-
nőnek csak alázatos, tiszteletteljes mosolya lehet. Most
hallgatni kellett. Először távozott kezesök nélkül. Egy
kimért meghajtással hagyta el a szobát. Visszatért cze-
lájába.

Óráról-órara várt értesítést a polgármestertől.
Valahányszor a csengettyű megszólalt, összereszt és
feszülten nézett az ajtóra. Tanítványai felhasználva
szórakozását, suttogtak, csevegtek s mulattak.

Gabriella számára nem jött levél.

Mikor a vacsorának vége volt, az igazgatónő
feltűnő módon surrant végig a folyosón s egy szuró

gést" emlegessen, ha a miniszter az újabb törvények értelméből kifolyólag, felelősséggel egybekötött feladatának eleget tenni igyekszik.

Szerintünk így lehetne és kellene a bujtogatókkal leghelyesebben és legrövidebben eljárni, mint midőn egy szolgabíró is a botozások korszakában egy garázda szabadságos katonára csakis úgy tudott 12 kiérdemelt botot vágatni, hogy előbb elvette tőle az „Urlaub-Zettel“-t, hogy t. i. ne legyen. Addig ugyanis mind azt hajtogatta a részeg katonára, hogy neki szabad garázdálkodni, mert neki szabadsága van. A mint azonban elvették tőle a különben is más célra szolgáló irást, rögtön lefeküdt és salutált.

Belföld.

Brassó, okt. 17. (Doda Traján) a hirhedt agitátor, ismét megszólalt. Nyílt levelet intézett választóíjhoz, melyet a Luminatorul közöl. A fanatikus rajongó többek között így ír: „Tudnotok kell, hogy egy nagy és fárasztó harcra készülünk: tudnotok kell azt, hogy ma már nem egy hely- és egy szavazatról van szó a magyar parlamentben, nincs szó többé némely csekély nemzeti, nyelvi vagy politikai engedményekről: — nem ezekről lesz szó, mert aznn válságos helyzetben, a melyben élünk, mindezek másodrendű és csekély fontosságú dolgok; ma már az egész nemzetnek ügye sőt ennél is több, a román népnek nemzeti becsülete van kockára téve, azon népnek ügye ez, a mely a mesterfogások és az erőszaknak fondorlatai következtében kizárattott az alkotmányos küzdelemnek minden posztíójából és a mely utolsó menedékhelyét a ti kerületekben találta.“ — Az ügyesség csak kötelességét teljesítené, ha alkalmat adna a bujtogatónak, megismerkedni sajtótörvényünkkel.

Brassó, okt. 17. (Képviselőjelölés) Pozsony város I. kerületében — hol Baross lemondott — új választás lesz. Az egyik párt Szilágyi Dezsőt akarja felleptetni, míg a másik Molecz Dániel pozsonyi ügyvédet. Mindkét párt szabadelvű párti választókból áll.

Brassó, okt. 17. (Elrendelt vizsgálat.) A képviselőház bíráló bizottsága szombaton tárgyalta Széchenyi Pál gróf megtámadott választási ügyét. A védők kérelmére a tárgyalás f. hó 31-ikére halasztatott. Ugyanekkor tárgyalatott Hertelendy n. kanizsai képviselő ügye is, melyben a bíráló bizottság a vizsgálatot elrendelendőnek tartotta a megvesztegetésre nézve a házszabályok 73. §-a értelmében.

Külpolitikai szemle.

Brassó, okt. 17. A siker, melyet a bolgár kormány a választásokban elért, már érezteti hatását, legalább a belügyek terén. Az orosz párt egyik legkiválóbb vezére, Klement szófiai metropolita, ki eddig a leghatározottabb ellenzéki állást foglalta el minden irányában, a mi Sándor fejedelem megbuktatása óta történt, miben a metropolita is kiváló részt vett, most Ferdinánd fejedelemtől kihallgatást kért s be akarja jelenteni meghódolását.

Ez eseményben annak előjelét látják, hogy maga Zankov és pártja szintén meg akar békülni a tényleges viszonyokkal.

tekintetet vetve a növendékeknek ép „jó éjt“ kívánó Gabriellára, belülről zárta be az kert felé vezető ajtót,

A fiatal leány mint fogoly ült most szobájában, türelmetlen vágygyal gondolva a férfiúra, ki most bizonyára várja őt a kertben, hogy közölje vele azt a boldogító szót, mely véget vessen ezen zavaroknak.

Másnap sem érkezett tőle levél. Gabriella nagyon halvány volt s szíve hevesen dobogott, midőn a következő csütörtökön ismét francia leczkét kellett adnia. Nem tanítványa, hanem annak atyja jött ma eléje, a mint a szoba küszöbére lépett.

— Engedelmet kérek, kisasszony, fiamnak egy kis dolga akadt, de rögtön itt lesz, — mondá a polgármester kimért hangon, míg a házgondozónő átvette a leány kalapját és felöltöjt. De midőn egyedül maradtak, közelebb lépett Gabriellához s megfogta kezét.

— Szándékosan küldtem el a fiut, — mondá komolyan. — Néhány pillanatig beszélnem kell kegyeddel. Kegyedtől kell hallanom, hogy nem neheztel reám!

Gabriella tagadólágy rázta fejét s zavartan mosolyogva, szeretettéljes tekintetét vetett arcára. De megremült annak kifejezésétől. Sápát volt, komor és bánatosan szomorú. Nem olyan volt, mint mikor boldog az ember.

(Folytatása következik.)

Minthogy több képviselő több kerületben nyert mandátumot, némely kerületekben pedig a választás még nem eszközöltetett, körülbelül 60 kerületben lesznek még választások, melyek valószínűleg a szobranjenak október 27-re kitűzött összeülése után fognak végbemenni.

Francziaországot még mindég a rendjel-botrány foglalkoztatja, mely Boulanger is magával sodorta, ki már megkezdte fogságát. A tábornok környezetében azt állítják, hogy a tábornok a fegyelem szempontjából maga is belátja eljárása helytelenségét, de hogy a francia és a külföldi sajtó polemijája által előidéztet elkeseredéstől hagyta magát elragadtatni. A tábornok szigorúan a reája szabott fegyelmi büntetéshez fog alkalmazkodni.

A hadügyminiszter kérdésére az igazságügyminiszter kinyilatkoztatja, hogy rendjelerben folytatott vizsgálat eddigi eredménye szerint Caffarel és Andlau kivételével a hadsereg egyetlen egy tisztje és a központi katonai kormányzat egyetlen egy hivatalnoka sincs kompromittálva.

A londoni „Times“ bécsi levelezője szerint a csár formálisan fel szándékozik mondani a berlini szerződést.

Umberto olasz király november hónap kezdettől valószínűleg Nápolyba utazik az Afrikába küldendő csapatok megsejtelésére. A Crispini tiszteletére Turinban rendezendő ünnepélyre, melyet október hó végére voltak kénytelenek halasztani, 300-nál több részvevő, köztünk képviselők, szenátorok és egyéb politikai notabilitások jelentkeztek.

Bratiano román miniszterelnök, kinek egészségi állapota sok kívánni valót hgy hátra, mióta a tavasszal egy lépcsőn elesett, még e hó folyamán külföldre fog utazni, hogy több tekintélyes orvost consultáljon. Beavatottak az állítják, hogy ez utazásával politikai czélt is köt össze és ugy Bécsben, mint Berlinben a helyzetről tanácskozásokat fog folytatni. E mellett egyidejűleg azt jegyzik meg, hogy Crispinek utolsó útja Friedrichsruheba Bukarestben mély benyomást keltett.

Román lapszemle.

— Doda generális és a jó érzelmű románok. —

Alig nem is valami régen volt, midőn az erdélyi románok a híres Urbán ezredesért rajongott s úgy üdvözölte azt, mint a román szabadság eszményképét.

Megindult a román szabadságnak ez a hirhedt képviselője 1848. őszén Naszódra az ottani román határőrökkel és egy rakás lándzsás népfelkelővel s elérkezett pár nap alatt Szász-Régenbe. Előcsapatát előre tolta Vajda-Szentivánig. Minő emlékeket hagyott maga után Naszódra V.-Szentivánig ez a szabadsághős, beszéli a történelem.

A talpraállott székelység egyetlen összecsapással tönkre tette Sárpatok és V.-Szentiván között a román szabadság hőseinek előcsapatát. Ő jobbnak tartotta be nem várni a székely sereg zömét, hanem sietett nyulként oda vissza, a honnan kiindult. Pár hét múlva sikerült a román szabadság bajnokának rengeteg népfelkelővel és határőreivel előnyomulni Kolozsvárig, de csak azért, hogy a Bem táborával Csucsánál és Dévánál történt egyszerű összecsapás után megse álljon Bukovináig. 1849-ben még egyszer sikerült a román szabadság hőseinek előnyomulni Királyfalváig, de ismét csak azért, hogy az öreg Bem úgy elpáholhassa Borgó-Prundnál, hogy többé ne láthassa Erdélyt, míg Grotlenjelm orosz tábornok haza nem hozta. Azután Oroszországban viselt ilyen hősi hadjáratot Urbán Garibaldi ellen. Ezzel teljesen megelégedve, egy kórház elibe hajtatott, a fiákerben föbe lőtte magát. Ilyen volt a román szabadság eszményképének rövid pályafutása.

Most ismét fogtak a román tulzó nemzetiiségi lapok maguknak egy ilyen szabadsághős s nem is tényleges szolgálatban levő ezredes, hanem egy nyugalmazott osztrák tábornok, Doda Traján személyében. — Hegyen-völgyön lakadalom a nyugalmazott generális dicsőítésében.

Mocsári után most ez a fehér holló. „Erélyes és bölcs lépést tett Doda Traján generális, Káránsebes képviselője és ezt várja is tőle a „Gazeta“, mint kitűnő nemzeti vezetőtől, mint olyantól, a ki bírja bizalmát a jó érzelmű összes románoknak.“

Ebből kettőt tanultunk. 1-ször azt, hogy vannak jóérmű és rossz érmű románok. A jó érműeknek eszményképe, a román szabadság vezetője, egy nyugalmazott osztrák tábornok, mint 1848-ban Urban ezredes.

Másodszor, ha a jó érmű románok Doda generális tekintik vezérüknek: akkor a rossz érműek a szabadelvű Tisza kormányt támogatják.

Melyik nagyobb számú már most, a Doda tábornok serege-e vagy a kormányé? Erre megadták a fe-

leletet a választások. A nationalisták, még egy Babesiu is, mind elbuktak, egyedül Doda választotta meg magát volt katonáival s ezek utódaival.

Doda nem lépett be az országgyűlésbe, hol eddig sem sokszor látták, de megbízólevélét sem küldte be, mert hite szerint az az ő tulajdona. No lám, miért lett Doda generális egyszerre az összes jó érmű románok nemzeti vezére, mint egykor a pászurát oszlogató Urban ezredes.

Nagy férfiú lett belőle, mert tisztán ki merte mondani, hogy: „a magyarokkal az országgyűlésen nem lehet értekezni, mert egyet akarnak a románok és másra törekednek a magyarok.“

Igaz. A jóérmű románok szeretnék föderatív államát átalakítani az ezer éves egységes Magyarországot. A magyarok mást akarnak, meg akarják tartani teljes épségben az ország épségét, még Doda generállal szemben is. A jóérmű románok szeretnék, de csak úgy, ha lehet, visszacsinálni az uniót, eltörölni a censust és az egyetemes szavazással majorizálni az erdélyi magyarországot, szászországot, s aztán csinálni Szebenben olyan országgyűlést, milyent még nem látott a világ.

Igaz tehát, hogy mást akarnak a jó érmű románok, mint a rossz érműek és mint az összes magyar pártok. A ki kirugja lábait alól az ország alap-törvényét, az sokat akarhat, még ha nem is nyugalmazott generális. Hanem ne feledje a „Gazeta“, hogy van egy magyar példabeszéd, mely így kezdődik: „Sokat akar a szarka“ . . .

Czenkalji.

R o v á s .

II.

A brassói német lap tanult valamit a „Tribuna“-tól. Eddig csak ez a lap ismerte basákat Magyarországon, most már a brassói német lap is ismer.

Gróf Bethlen Gábort érte a kitüntetés. Mert a nemes gróf bizonyára kitüntetésnek tekinti. Mert ha ezen tulzó lapok azt mondják egy magyar főispánról, hogy „basa“, ez csak azt jelentheti, hogy az a főispán éber őre a magyar állameszmének s nem tágit az állam és magyar nemzet jogaitól.

Ily értelmében Bethlen Gábor gróf csakugyan „basa.“ „Az erdélyi par excellence basa, gróf Bethlen Gábor, a szerencsétlen Nagy-Küküllőmegye főispánja, mint elnöke az erdélyi magyar ügynevezett kultúregyletnek, főfeladatát tekintve a magyarosítást!“

Gróf Bethlen Gábor tehát basa! És még sem basáskodik. Mert ha ő úgy basáskodnék megyéiben, mint a mi nemzeti lapjaink a papíron, akkor abban a két megyében, melyet tizenegy év óta vezet, rég felfordult volna már minden. Így azonban példás rend uralkodik ott mindenütt. A politikában úgy, mint a társadalomban. A közigazgatásban úgy, mint a közgazdaságban.

Nagy-Küküllőmegye lakossága meg fogja köszönni a brassói német lapnak ezt az epithetont: szerencsétlen. Hogy miért szerencsétlen? azt nem mondja meg. Pedig ez volna az érdekes. Csak a sorok között enged olvasni: mert Bethlen Gábor gróf a főispánja. Lássuk csak közelebbről, milyen szerencsétlenségeket hozott Bethlen Gábor gróf Nagy-Küküllőmegyére? Teljesen rendezte a megye ügyeit. A politikai harcot elenyésztette. Jele, hogy az ideai választásnál ezen szász megyéből egyetlen nemzeti képviselő került ki. Közelebb hozta a szászországot és magyarsághoz. Jele, az írók s művészek idei fogadtatása. Meghonosította a komlótermelést. Hasznát a szász gazdák huzák. Rendezte városai és községei ügyeit s azok háztartását.

Ilyenekkel s hasonlókkal szerencsétlenítette Bethlen Gábor gróf megyéjét.

„Ügynevezett kultúregylet!“ Eddig ezt az „ügynevezett“ szót nem igen használták az E. M. K. E.-re.

Csak a felség kitüntető fogadtatása óta. S miért? Mert szerintök a kultúregylet nem foglalkozik kultúra terjesztéssel, hanem csak magyarosítással. Hát teljék benne örömrük, ha úgy tetszik nekik. Mi nem fogjuk zavarni.

De hogy Gróf Bethlen Gábor egyetlen feladatát a magyarosítást tekinti, az már ismét a szokásos nagytások egyike. A brassói német lap elcserélte a kifejezéseket. Azt akarta mondani, hogy gróf Bethlen Gábor egyetlen feladatának tekinti a magyar állam konszolidálását erős magyarság által.

Ebben igaza volna. Mert a nemes gróf csakugyan ezt tartja főfeladatának s ennek kifejezést is adott a felséghez intézett szavaiban.

De Gróf Bethlen Gábor, a mikor lelke minden hevével e célra törekszik, soha egy perczre sem feledkezik meg arról, hogy a hazai nemzetiiségek teljesen egyenjogúak a magyarokkal. S hogy nem sérti jogait, jele a múlt évben a szerencsétlen Nagy-Küküllőmegye által megtartott, tíz éves főispáni jubileum,

midőn a szász városok, a szász papság, az oláh papság járult eléje, hogy megköszönve eddigi jóakarátát, kérje a további pártfogását is.

De mi ma nem Bethlen Gáborról akarunk írni. Csak felhoztuk ezeket a »basa“ című ékességéül. Miért is kapta a nemes gróf e címet? Mert állítólag elrendelte két megyéje kir. adóhivatalainak, hogy ne fogadjanak el más, csak magyar nyugtlakat.

Abban pedig nincs oly nagy dolog. Még kevésbé nevezhető az törvénysértésnek. Feltéve, hogy a kir. adóhivatalok tisztviselői tudnak is németül s románul, vajjon a legfelsőbb állami számvéviszék kötelezhető-e arra, hogy németül s románul is dolgozzék Magyarországon? Csak kissé higgadtabban kell gondolkozni a dolgok fölött s azonnal nem lesz ez oly hajmeresztő dolog. Adjuk meg az államnak is a magáét. Ez pedig megilleti, bármint is fakad ki a brassói német lap, hogy: minisztereink a törvény elcsavarásában s mellőzésében halálra látlan tökélyre vitték.

Ismét nemzetiiségi törvény! Ismét téves álláspont. A nemzetiiségi törvénynek ehhez semmi köze, ez nincs semmi összefüggésben vele, ép oly kevésbé, mint a közlekedési miniszter inkriminált rendelete.

* Magyarország lakosságának több a felénél olyan, kik nem tudnak magyarul írni. Hogyan állítsanak ki ezek magyar nyelvű nyugtát?

Tanuljanak meg magyarul írni, a ez legegyszerűbb. Lám, azért honosította meg a közoktatási miniszter a magyar nyelvet az idegen tannyelvű iskolákban. Nem hogy magyarosítson vele, hanem hogy kényszerítse őket, megtanulni az állam nyelvét is, hogy élhessenek vele. De különben a kik nem tudják, egy krajczárért kapnak nyomtatott ürlapot. „A király figyelmeztet minduntalan a nem magyarokat a törvénytiszteletre. Miért nem intéz ő felsége egyszer a magyarokhoz is nevezetesen a magyar miniszterekhez figyelmeztetést a törvénytiszteletre? Itt sürgős szükség volna reá.“

Mindenek előtt annyit: hogy nálunk magyarországon nem szokás a király személyét polemikába vinni is a királynak ily jóakaró tanácsokat osztogatni. Ha a király figyelemzteti s inti a nemzetiségeket törvénytiszteletre, nem ok nélkül teszi. Hát a „Schulvereine, irredenta romana mozgalmak nem nyílt törvénytértések? A mit a király mond, annak reális alapja is van. A trón magaslatáról nem szoktak alaptalanságok hangoztatni. Sajátságos, hogy a szászok mind csak lapjaikban küzdenek annyit a kormány erőszakoskodása ellen. Pedig sokkal természetesebb férfiasabb volna, ha a szászok országgyűlési képviselői ott az ország színe előtt, az országgyűlésen vonnák felelőségre a minisztereket esetleges törvénytértéseikért. A törvény ad nekik jogot erre. Ott a minisztereknek igazolniuk kellene eljárásukat, így pedig tudomásul sem vehetik a fajdalmakat. És ők ezen nagyon fognak busulni! —

Vajjon hiányzik-e a szász nemzetiségű képviselőnek az erkölcsi bátorságunk ehhez? Hisz Zay ur elég zaj^a-t okoz a házban, miért nem zajong egyszer ilyen alakban is.

A nem magyar honpolgárok vérig kinoztatnak, ha anyanyelvöket akarják használni!"

Miben áll ez a kínzás? Abban, hogy a német ember német beadványt intézhet törvényhatósághoz, miniszterhez s bárhova. Abban, hogy a német iskolában német, a román iskolában román a tananyag. Vagy abban hogy az idegen tananyagú iskolában magyarul is kell tanulni? Lám, ez az a borzasztó kínzás!

• Így megy ez lépten nyomon, a míg száműzték a nem magyar tannyelveket az összes iskolából.”

Vegyük komolyan a dolgokat. Van-e jogosultsága annak, hogy Magyarországon más iskola legyen, mint magyar? Aligha. És mégis vannak nálunk ily iskolák. Vannak, mert a magyar nemzet loyális. Mert a magyar nemzet nem lát semmi veszélyt az államra nézve abban, ha Magyarországon minden nemzetiség műveli a saját anyanyelvét s azon képezi ki ifjait. És ezt a jogot törvénybe is iktatta. Ámde a nemzetiségek megfelelkeznek egyről: a törvényt változtatni is lehet. Az a három törvényhozási faktor mely hozta, meg is változtathatja. Erről megfelelkeznek a nemzetiségek s szüntelenül izgatnak a magyar nyelv ellen. Ne feledjék el, hogy abban a korban élünk, midőn minden állam számüzi kebeléből azt, ami idegen. Lám, Oroszország csak nemrég tiltotta ki iskoláiból a német nyelvet. A példát követte a kicsi Románia. S vajjon, ha a nemzetiségek ezt a magyar nemzetet s államot vérig fogják lázítani örökös izgatásaikkal, nem félnek-e, hogy be fog következni az az elhatározása a nemzetnek, hogy csakugyan magyarosítson?

Mi meg vagyunk győződve, hogy ma ez a gondolat még csak egyesekben ébredt fel. A nemzet maga

nem akarja csorbítani senki jogait, sértetlenül akarván hagyni az ősök adta engedményeket. De ha kényszerítették rá, akkor bizonyára egy perczig sem fog habozni. Ne fessék tehát oly feketére az ördögöt, a mely nem is létezik, — mert végre önmaguk idézik elő — és veszőkre.

• A nyelvben él a nép, a nyelv közvetíti a kultúrát, de a magyar nyelv mindenkor csak magyar kultúrát fog közvetíteni. Ez az Apponyi gróf kulturális egysége, melyből egyelőre mi százszok nem kérünk!⁴

Igaz, nyelvben él a nemzet. Az is igaz, hogy a nyelv közvetíti a kultúrát s mi nem is akarhatjuk, hogy a magyar nyelv más kultúrát közvetítsen, mint magyart. — Ha Apponyinak minden politikai elve oly szép és oly tiszta volna, mint ez, úgy ma nem állana fenn közötté s pártunk között a mai ellentét.

„Nem kérünk belőle!” Furcsa! A szász néppárt képviselőinek egy része belépett az Apponyi párt klubjába s ezt pártjuk megengedte nekik. — Hát nem féltik a szászok képviselőiket ettől a kulturális egyestől?

Megyei ügyek.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltóságának f. hó 11-én 653 sz. a. kelt rendelete folytán van szerencsém Brassóvármegye törvényhatósági bizottságának tagjait 1887 évi október 25-én délelőltől 9 órakor a brassói tanácsház gyűléstermében tartandó rendes őszi közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Az állandó választmány gyűlése a rendes helyen okt.
22-én d. e. 9 órakor fog megtartatni.

A közgyűlés tárgyai lesznek:

- 1) Alispán és árvaszéki elnöki jelentés.
- 2) Szentesített törvénycikkek kihirdetése.
3. Konzulok kinevezésére vonatkozó leiratok.
4. Közmunkaügyi kincstár leirata a helyi érdekű építésre nézve.

5. Földmívelésügyi Miniszter leirata mezőgazdasági rendszerre nézt.

6. A vármegyének 1888 évi költségvetése.
7. Legtöbb adót fizetők 1888 évi névsora.
8. A törvényhatósági bizottság választott tagjai
szítésére vonatkozó intézkedés.

9. A közigazgatási bizottság féléves jelentése.
10. Közigazgatási bizottságba 5 tag választása
11. Igazoló választmány megalakítása.
12. Utmunka költségvetés 1888 évre.
13. Csapatkórház építési bizottmány jelentése.
14. Csapatkórház alap-pótadó.
15. Központi költség alap pótadó
16. Betegápolási alap pótadó.
17. Jelentés a főszolgabírák pénznapló száma
iról.

18. Előterjesztés a vármegye összes szabályrendeire nézt.
19. Szolgálati szabályzat a községi rendőrökre nézt.
20. Előterjesztés a Kolozsvárt volt küldöttség tagjaira nézt.
21. Községi költségvetési előirányzatok,
22. Községi számadások.

Brassóváros képviselőténak határozatai.

23. Jeremias György városi szolga illetményeli
ására nézt.
24. Alügyési állomás betöltésére nézt.
25. Juon Farka Soneaval a zernesti fafűrészre
alkotólag kötött szerződés és Puskáriu József fel-
vezése.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Az orsz. tanáregyesület brassói köre szombaton d. u. tartotta meg ez évi első gyűlését, a tagok szinte teljes számu jelenlétével. Rombauer E. igazgató elnök megnyitó beszéde után, melyben a kör eddigi munkásságát, valamint a jövő feladatait körvonalozta, sajnálatának ad kifejezést, hogy a kör tagjai igen sokféle-képpen vannak igénybe véve, hanem reméli, hogy a tanárok ismeretes idealizmus mégis annyi időt fog sza-kitani, a mennyit ezen hasznos ügy előmozdítása igényel, — következett Benke I. sepsi-szentgyörgyi ev. ref. collegiumi igazgató értekezése, melyben bő paedagogiai ismeretéről tanuskodó módon a latin nyelv sikeres ta-nításának főakadályairól hű képet nyújtott. Ezen for-mailag is sikerült felolvasás élénk vitára adott alkalmat. Ezután következett a jövő évi munkaprogramm megállapítása, mely az e czélra kiküldött öttagu bi-zottság javaslata alapján történt. Kiemelendő azon pontja, mely szerint a tulajdonképeni paedagogiai és didactiai kérdésekkel foglalkozó havi gyűlések mellett nyilvános, tudományos napi s más érdekes szakkér-désekkel foglalkozó gyűlések létesítendők. Este az „Eu-rópa« szálloda éttermében fényesen sikerült ismerke-dési estély tartatott, melyen a kör tagjain kívül Koós Ferencz tanfelügyelő és Vargasy F. igazgató urak, valamint a róm. kath. gymnasium azon tanárai is, kik nem tagjai a körnek, jelen voltak.

Városi ügyek. Brassó város képviselőtestülete f. hó 19-én, szerdán d. u. 3 órakor a városi tanácsház

nagy termében közgyűlést tart, melyre a h. polgármester a képviselőt tagjait meghívja. Tárgysorozat: 1) Ajánlati s versenytárgyalási eredmény a város malmok bérbeadása tárgyában. — 2) A 14. 15. s 16. számú építési telkek eladása tárgyában tartott versenytárgyalás eredménye. — 3) Bokor András kérvénye kárpótlásáért a Bolonya 350. számú ház építése alkalmából az utcaszabályozás részére átengedett telekért. — 4) Lorenz József, a városi zenekar tagja, kérése hat havi szabadságért fizetése élvezésével. — 5) Indítvány a 23. s 24. számú építési telkek eladása tárgyában ajánlati tárgyalás kiírására. — 6) Indítvány a törcsvári szolgabírónak Sohodol községében a korcsmák számának megszorítása tárgyában hozott végzése ellen beadandó fellebezés tárgyában.

Országos vásár. Az időjárás nálunk most ép olyan, mintha országos vásár volna. Esik az eső szüntelenül. S csakugyan országos vásár is van. — Holnap baromvásár, Csütörtökön s pénteken általános vásár. A sátrak már javában készülnek, mások készek is már. Az eső is javában esik, hogy megrontója legyen egy rég óhajtott jó vásárnak. Nálunk ez már így szokás. »Ländlich-sittlich!«

Panaszoló ügyvédek. Dr. Kádebő Ferencz, Pus-
káriu József, Schnell Károly és dr. Weisz Ignác
helybeli ügyvédek panaszkérvényt adtak be az igaz-
ságügyminiszterhez Borsos Zsigmond kir. bírósági vég-
rehajtó ellen, kérve hivatalától való felmentését. A
kérvényt a »Kolozsár“-ban egész terjedelmében kö-
zöltek. A brassói német lap ebből a hírből is hecsezet
csinál. Az ő nyugtalav izgató mániája itt sem tagad-
ja meg magát. E hirt következő megjegyzéssel kíséri:
»Csak arra akarunk reámutatni, hogy ezek azok a
hazafiak, a kik által a nem magyar tisztviselők hiva-
talaikból kiszoríttatnak, kik által propaganda csinálta-
tik a magyar állam részére s terjesztessék magyar
kultura.« Hát a legutóbbi hét rendbeli, százszok által
elkövetett sikkasztásért mi is az egész százszokot tá-
madjuk meg? Ez a bornírtság nem is jut eszünkbe.

Uj egyházfelügyelő. A Hosszafalu-fürészmezei ev. egyház önállósittatván, világi felügyelőjévé Molnár Viktor kultusminiszteri fogalmazót, lapunk jeles munkatársát választá.

Öndicsékvés. A „Kr. Ztg.“ azzal kérkedik, hogy a brassóvármegyei szászok már akkor alapítottak a szász községekben kisdédóv intézeteket, midőn a magyarság erről nem is álmodott. Ez valóságos² öndicsékvés, melyre a német nyelvnek egy sajátos és jellemző példabeszéde van. Nem lenne-e szives megnevezni a „Kr. Ztg.“ azt a szász községet, melyben előbb állítottak volna kisdédóv-intézetet, mint a brassóvármegyei 10 magyar községben? Lassan a testtel!

Országos szemgyógyintézet. A belügyminiszter idei 55938./VIII a. sz. a. kelt leiratával — a nagymérvben előforduló szemcsés közhártyalob esetek miatt megengedte, hogy a brassói országos szemgyógyintézet ezen évben a szükséghez képest a gyógyidényen (szeptember hó 30-a) túl is nyitva tartassék.

Rendőri hírek. Lopás. Vasárnapról hétfőre virradó éjjelen egy timársegéd ittas állapotban haladt át a templomtéren, a hol öntudatlanul összerogyott. Egy eddig még ismeretlen tettes megfosztotta az öntudatlanul heverőt aranygyűrűjétől és tarczájától. (Tanulás: Nem kell részegeskedni! Szerk.) — Hatósági közeg elleni erőszakot követett el vasárnap d. u. egy Ardelean Dumitru nevű egyén, a ki Friedmann bolonyai korezmájában durván viselven magát, egy előhívott rendőr által onnan kiutasított. Mikor azonban a rendőr kiment az utcára, Ardelean reá vetette magát s tetteleg akarta bántalmazni. Egy időközben odaérkezett másik rendőr-közeg megakadályozta ebben, társa segítségével elfogva a makranczoskodót. — Orvítamadás. Vasárnapról hétfőre virradó éjjelen Stotz M szabólegényt a Roth M.-féle szeszgyár közelében egy Imre Mihály nevű gyári munkás orvul megtámadta s egy vasruddal ütlegelte, súlyosan megséríven balkarját. A tettes számára internátust alapítottak — a hüvösön.

A „Tribuna“ új szerkesztője. A szebeni ultra román lap, a „Tribuna“, köpenyt cserélt. Volt most egy éve a „Gazetă“-nak egy korrektora. Casolceanu volt az ő uri. neve. Ugy beszélt magyarul, akár csak született magyar. Azt mondják, a kik ismerik, hogy magyar iskolát járt. Mások meg éppen tudni akarják, hogy magyar eredetű volna. Ez a t. volt korrektor ur beállott most a „Gazeta“ ellenlábásának, megtették a „Tribuna“-nál felelős szerkesztőnek. Rossz nyelvek tudni vélik, hogy a „Tribunának“ szüksége van „Strohmann“-ra, a kit minden hátrány nélkül is becsukhat az esküdtszék, mert a Pacurar Popp urak gyérek is, meg drágák is.

Időjárás. Az időjárási tényezők jelen állásában e hétre ennek első felében esőssel, itt-ott hóval is változó szelesebb időt várhatni, mely a hét utó felében szárazabb, hűvösebb, éjjel részben gyengén fagyos lesz.

Jókai jubileuma. Jókai Mór írói munkásságának félévszázados évfordulója tudvalevőleg a jövő hónapban lesz. Ez évfordulót az írók és művészek társasága jubileumi ünneppel akarja megülni.

Kiállítás Deésen. A deési gazdasági és ipari kiállítás 16 án délben nagy ünnepélyességek között nyitott meg br. Bánffy Dezső főispán, mint kiállítás bizottsági elnök által. A megnyitásnál nagyszámu idegen vendég volt jelen. A kiállítás igen nagy terjedelmű. A kiállítás a városi iskola udvarán van rendezve. A kiállítás a városi iskola udvarán van rendezve. A kiállítás a városi iskola udvarán van rendezve.

delmü általános tetszést keltett. Brassóból Orbán Ferencz igazgató jelent meg iskolai képviselőjében.

Egy orvos a fogak használatáról. Tekintettel arra, hogy mostanában a legtöbb szájkonzerváló szert hamisítják, olvasóink érdekében indítva érezzük magunkat az e napokban megjelent „A száj” című füzetből egy rövid részletet reprodukálni oly kívánsággal, hogy az óhajtott eredmény minél bővebben jelentkezék. Dr. Pápay Ernő az említett közhasznú mű szerzője többek közt a következőket mondja: „Sehol sem követnek el annyi visszaélést, mint a száj- és fogkonzerváló szerek terjesztésénél. A legkétesebb értékű folyadékok nagyhangzú szavakkal és frázisokkal magasztaltatnak fel, például: „Nincs többé fogfájás!” — „Egy perc alatt vakító fehér fogak” — „Ötszáz aranyat annak, a ki fogszerelem használatát után még fogfájást kap” stb. A t. közönség pedig az ily disszéneknek rendszerint felül, a nélkül, hogy meggondolná, hogy azok a „vakító fehér fogak” ily szerek használatát mellett idő előtt tönkre mennek. — Mindezek a szájszerek és paszták nagyjából gyenge vagy ártalmas utánszájait e kipróbált Popp-féle Anatherin-szájviznek vagy fogpasztának, vagy különféle savakból összeállított készítmények, melyek előbb-utóbb még az aczélt is elpusztítják. Ez időszerűt a legjobb szájviz a dr. Popp-féle Anatherin-szájviz és valóban csodálatos, hogy a közönség, melynek a 40 év óta ismert dr.

Popp-féle készítmények minden gyógytárban rendelkezésre állanak, más szereket is használ.

A polgármestertől hitelesítve. Gaya (Morvaország) Tekintet: úr! Tisztelettel tudatom önnel, hogy óhajtatás szíves készséggel teljesítem. Varrónó létemre üld. ételmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fájt, étvágyam elveszett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacさいból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szívesen nyilvánítom hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítményét, minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmeglehetőbben, ajánlva, maradok háladálos lekötözöttje: Prohaska Emma, varrónó — Ez aláírás valódiságát bizonyítom: Valenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától, 1886, okt. 16. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacさい (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszerárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt R. névaláírását.

Ingatlanok bírói árverése.

Feketehalom községében f. évi október 27-én d. e. 9 órakor Alese Ilie hagyatékának ingatlana 142 frt 50 kr kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; bírósági kiküldött bírósági végrehajtó Langer Ede.

Türkös község házában f. évi október 27-én d.

e. 9 órakor Sulica (Buatu) Georg és neje Goage Máriának ingatlana 164 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; a hosszafalusi kir. járásbíró.

Szentpéter község házában f. évi november hó 3 án d. e. 9 órakor Kleesz Keresztélynek ingatlana 528 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; bírósági végrehajtó Langer Ede.

A brassói kir. törvényszék tklvi helyiségében 1887. év november 7-én d. e. 9 órakor Budmeloín Niculae alias Gealia s neje Máriának ingatlana 227 kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; bírósági kiküldött kir. közjegyző Maager József.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. október hó 18-án

Román papírpénz à 20 frankos	8.55 vétel	8.57 eladás
ezüstpénz à 20	8.50	8.55
Napoleon'or (aranypénz)	9.90	9.93
Török lira	11.25	11.27
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubel	110.—	111.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Hirdetmény.

Folyó évi október hó 19-én, az az szerdán délelőtt 11 órakor a fogarasi m. kir. álladalmi ménesbirtok igazgatósága részéről 7 darab használati ló nyilvános árverés útján az új vásártéren el fog adatni.

Ad 7340. — 1887. tklvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a hosszafalusi ev. luth. egyház végrehajtónak Jani A. Márton és neje Sára végrehajtást szenvedők elleni 634 frt 35 kr. tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, Hosszafalu község határában fekvő, a hosszafalusi 244. számú telek-jegyzőkönyvben A + alatti

5763. helyr. sz. fekvőségre	62 frt,
6408. „ „ „	47 „
8716. „ „ „	105 „
9061. „ „ „	54 „
6617/1. „ „ „	48 „
8690/2. „ „ „	147 „
8681. „ „ „	„

az árverést 463 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi november hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Hosszafalu község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok egyenkénti becsárának 10%-át vagyis 46 forint 30 krt. — készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Brassó, 1887. augusztus 27-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
Onaciu, egyesbíró.

K. A.

betűk alatt hozzám küldött levelére vonatkozólag fölhívom kívánsága szerint, hogy folyó hó 19-én d. u. 2 órakor, minden igazolványával együtt lakásomon, Czigónia 485. sz. alatt jelenjen meg.

Friedmann Frigyes.

Magas provisio mellett

felvétetnek egy régi, jól meghonosodott bankház által mozgékony személyek hatóságilag engedélyezett, legbiztosabb alapu nyeresémsorsjegyek elárúsítására. Ajánlatok „Provision” czimen Heinrich Schalek, Wien czim alatt küldendők.

En, Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, bizonyítom, hogy e szer megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, — uraknál elősegíti egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi a korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése v. posta-utánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA

(278) Budapest, 13—20
király-utca 26. szám alatt.

Legujabb! Préservatives Legujabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívák mindedig a bevitel nehézségei miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki megbízások rögtön, után-vét vagy az ár beküldése mellett fogantatosítatnak. Árak tucatonként 3—4—5—6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: Angol gyári raktár Budapest, Deák Ferencz-utca 17. sz. az udo. bábra.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel Knapp M.,
fényképész.

Legfinomabb

SŐSBORSZESZ

Kenyeres Károly

kir. orsz. szabadalmazott szesz-különleges-ségek gyárából.

Orvosi tekintélyek által megvizsgálva és ajánlva.

Sősborszesz-készítményem a bor legkiválóbb és leghasznosabb alkatrészeit tartalmazza és ezért minden oly sősborszesznél, a mely csak egyszerű spiritusból készül nemcsak egészségügyi, hanem kosmetikai szempontból is határozottan inkább ajánlható.

Kapható minden gyógyszerárban s nagyobb fűszerkereskedésben.

ALEXI könyvnyomdája

BRASSÓ

könyomda, xylográfia és czinkográfia.

Minthogy sikerült Lehmann Gottlieb urat mint munkatársat üzletem számára megnyerni, az eddigi üzletemmel kapcsolatosan fennebb jelzett szakokat is bevezettem, a mi azon kellemes helyzetbe hoz, hogy mindennemű grafikus rendeléseket, mint: legfinomabb névjegyeket, számlákat gyári látképekkel, részvényeket, — chromolitografiai falragaszokat, művészi képekkel bíró műveket, terveket stb. leggyorsabban és legpontosabban teljesíthetők. — Kérem e tekintetben a n. é. közönség szíves rendeléseit.

Kiváló tisztelettel

Alexi Theochár.

üzlettulajdonos.

(383) 2—12